

DE MARKT VOOR MEDISCH TOERISME NIEUWE TANDEN UIT TURKIJE

EERST GING HET OM OOGLASEREN, NU REIZEN NEDERLANDERS VOORAL VOOR EEN GOEDKOPE GEBITSBEHANDELING NAAR LANDEN ALS TURKIJE. REISBUREAUTJES RUIKEN HET GROTE GELD, MAAR DREIGEN ELKAAR DE MARKT UIT TE CONCURREREN. 'SCHONER DAN DAAR BEN IK NOOIT TEGENGEKOMEN.'

DOOR RUDIE KAGIE

DAT ZIJ IN TURKIJE HAAR GEBIT zou laten oplappen, was wel het allerlaatste dat de zesenvijftigjarige José Frehe uit Oss ooit had verwacht te zullen doen. Uitgerekend zij, co-leverancier van dijenkletsers ten behoeve van het amateurtoneel! Een paar jaar geleden situeerde zij haar klucht *Geen rimpel te veel* in een louche schoonheidssalon waarvan de eigenares haar klanten vakbekwaam een poot uitdraait. Erg geinig, totdat de auteur onlangs vreesde dat haar een rol in haar eigen blijspel werd opgedrongen.

Dat was toen de tandarts haar glimlachend een offerte van vierentwintigduizend euro presenteerde wegens drieëntwintig te plaatsen porseleinen kronen in haar bouwvallige gebit. Gelukkig ontdekte José Frehe via internet tijdig dat dezelfde behandeling in het buitenland ruim vijftienduizend euro goedkoper zou zijn. En nu, nauwelijks gekomen van een weekje aan de Bosporus, ziet ze in de spiegel een boven- en onderkaak vol parelwitte tanden en kiezen die er even strak bijstaan als een bataljon soldaten in het gelid. Het klinkt bijna als een wonderbaarlijke genezing en dat wás het ook. Maar laat José Frehe dat zelf vertellen.

'Een gebitsrenovatie in Turkije betekende voor mij een sprong in het diepe,' geeft ze toe. Maar wat moest ze anders? Met haar tandarts kon ze al jaren slecht door één deur. Een vertrouwensbreuk, zeg maar. De ene peperdure ingreep was nog niet verricht of meneer kwam met een voorstel voor een nóg ingewikkelder interventie op de proppen. Intussen werd de

pijn steeds heviger. 'Tot hij me voor het blok zette: óf alles eruit en dan een kunstgebit, óf voor tweeëndertigduizend euro implantaten laten aanbrenge,' herinnert José Frehe zich. 'Toen was voor mij de maat vol. Anderhalf jaar was het klungelen geweest met een brug, daarna zouden röntgenfoto's hebben uitgewezen dat ik aan parodontitis leed. Ik geloofde het niet en ging op zoek naar een andere tandarts voor een second opinion.'

Google bracht Medical Travel Service in beeld, een bedrijf voor medisch toerisme naar Turkije. De Turkse behandelaar hield vooraf spreekuur in Hilversum. Zijn conclusie: niks geen parodontitis, alle tanden en kiezen van mevrouw waren nog goed te redden, althans: de wortels, maar die konden als fundament onder een onverwoestbare constructie gaan fungeren. Istanboel bleek een heerlijke rostad met veel herrie en exotische bazaars. De tandheelkundige kliniek lag als een oase van serene rust en properheid verscholen in een onopvallende zijstraat. De patiënte uit Oss geloofde haar ogen niet: 'Schoner dan daar ben ik nooit tegengekomen. Niemand komt daar op schoenen binnen, je krijgt direct sloffen aan. Nadat alle oude kronen uit het bovengebit waren verwijderd, vroegen ze of ze moesten doorgaan met het benedengebit. "Tuurlijk," zei ik – met als gevolg dat ik die dag acht uur in de stoel heb gezeten. Heftig, maar het was te doen omdat iedereen zo lief en aardig voor me was. Tussendoor werd ik verzorgd met soep en glazen thee. Ik hoefde maar te kikken of ze kwamen meteen met een spuitje tegen de pijn.'

's Avonds ging ze met een noodgebit naar haar hotel, ze kon gewoon eten. 'De tweede

dag was ik vrij en de derde dag begonnen ze met het plaatsen van de nieuwe kronen. In Nederland moet je weken, soms maanden wachten voordat een tandtechnicus het spul klaar heeft, maar zoets is daar binnen een etmaal gepiept. Als het nodig is, werken ze 's nachts door.' De hele behandeling zal twintig uur in beslag hebben genomen. Meneer Frehe was meegereid, zodoende had het echtpaar nog een beetje vakantie. Verder was van tevoren niemand over het avontuur ingelicht. 'Want stel je voor dat het mis zou gaan. Dan had iedereen geroepen dat het dom van me was. Op de laatste dag van ons verblijf zei mijn man: "Zou je de tandarts onderhand niet eens betalen?" Dat was ik bijna vergeten. Ze zijn totaal niet belust op geld.'

PRIJSVECHTERS

In zijn royaal bemeten kantooretage op het industrieterrein in Maarssen doet directeur Han de Wolf van Medical Travel Service verslag van de dynamische zaterdag die hij zojuist heeft doorstaan. In Hilversum begeleidde hij de ingevlogen Turkse tandarts dokter Halil tijdens diens maandelijks spreekuur voor zowel gegadigden voor een intensieve gebitsbehandeling te Istanboel als inmiddels geholpen patiënten die langskomen voor nazorg. Een drukbezette ondernemer uit Apeldoorn bekende dat vooral het privacyaspect van medisch toerisme naar het buitenland hem aansprak. Niemand hoeft te weten dat hij zijn weekje absentie benut om in zijn mond orde op zaken te laten stellen. Hij eiste trouwens wel een hotel waar hij draadloos kan internetten, want tijdens de verbouwing zou de verkoop gewoon doorgaan. Terwijl de Turkse tandarts in het Gooi het

TURKIJE HET DÜNYA GÖZ INSTITUUT IN ISTANBOEL IS HET GROOTSTE OOGZIEKENHUIS TER WERELD

ivoor van de prijsbewuste consument inspecteerde, hield de eveneens pas gearriveerde Turkse, maar Nederlandssprekende oogarts dokter Lale in Amsterdam-Buitenveldert open huis voor geïnteresseerden in een oog-laserbehandeling. Het Dünya Göz-instituut in Istanboel, met honderdtwintig artsen het grootste oogziekenhuis ter wereld, heeft in ons land een filiaal.

Han de Wolf begon vijf jaar geleden met Medical Travel Service nadat hij ondanks een zichtvermogen van min vijfenhalf ('en een cilinder van anderhalf') dankzij een behandeling in Istanboel geen bril meer nodig had. Hij was zo enthousiast over het resultaat dat hij medische reizen naar Turkije begon te organiseren. Aanvankelijk voor vrienden en bekenden, maar inmiddels meent hij dat zijn bedrijf marktleider in Nederland is. Vorig jaar was een topjaar met een kleine zevenhonderd reizigers die onder auspiciën van zijn firma in Turkije hun ogen lieten laseren. De piek werd veroorzaakt door de belastingmaatregel die met ingang van dit jaar een einde maakte aan de fiscale aftrekbaarheid van een ooglaserbehandeling.

'DRIE WEKEN NAAR ZUID-AFRIKA VOOR EEN FACELIFT, EN VOOR JE PARTNER EEN GOLFARRANGEMENT'

Daarnaast lieten zo'n tachtig patiënten vorig jaar via Medical Travel Service hun gebit in Istanboel opknappen – een aantal dat directeur De Wolf graag zou zien toenemen.